

Година V - Број 32 Петак, 28. децембра 2001. Године

220

На основу члана IV 4. а. Устава Босне и Херцеговине, Парламентарна скупштина Босне и Херцеговине, на сједници Представничког дома одржаној 13. децембра 2001. године, и на сједници Дома народа одржаној 20. децембра 2001. године, усвојила је

ЗАКОН

О ЛИЧНОЈ КАРТИ ДРЖАВЉАНА БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ

Поглавље I - ОПШТЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

Овим законом се уређује лична карта држављана Босне и Херцеговине (у даљем тексту: БиХ).

Сврха овог закона је успостављање идентификације грађана БиХ и издавање личних карата сваком држављанину.

Све одредбе овог закона односе се једнако на све држављане БиХ (у даљем тексту: држављани), осим ако није другачије предвиђено у посебним одредбама у поглављу VIII овог закона.

Лична карта је јединствена за све држављане и важи на цијелој територији БиХ.

Члан 2.

Лична карта је јавна исправа којом се доказује идентитет, чињеница мјеста и датума рођења, пребивалишта односно боравишта за расељено лице и држављанства БиХ.

Држављани БиХ могу користити личну карту за прелазак државне границе у одређеним околностима и под условима утврђеним билатералним споразумима између БиХ и друге државе.

Члан 3.

Држављанин старији од 18 година са пребивалиштем у БиХ дужан је да има личну карту издату у мјесту пребивалишта.

Расељено лице са боравиштем у БиХ (у даљем тексту: расељено лице) дужно је да има личну карту издату у мјесту боравишта.

Лице које је изгубило држављанство БиХ или које више нема пребивалиште у БиХ мора без одлагања вратити личну карту надлежном органу.

Држављанин може имати само једну личну карту и није дужан да је да на увид ако то није предвиђено законом.

Држављанин не смије уступити своју личну карту другом лицу нити смије користити као своју личну карту другог лица.

Држављанин не може користити личну карту другог лица у сврху прибављања било какве користи или права.

Члан 4.

Прикупљање информација на основу овог закона обавља се у складу са БиХ Законом о заштити личних података и БиХ Законом о централној евиденцији и размјени података.

Члан 5.

У смислу овог закона:

1. Држављанином БиХ сматра се лице које је стекло БиХ држављанство у складу са одговарајућим законским актима
2. Избјеглицом из БиХ сматра се лице којем је признат статус избјеглице према одговарајућим законским актима
3. Расељеним лицем у БиХ сматра се лице којем је додијељен статус расељеног лица или сличан статус у складу са одговарајућим законским актима, односно лице које је поднијело захтјев за дојелу тог статуса
4. Доказ о идентитету пружа се било којом исправом која садржи име и датум рођења лица и која је, осим ако није другачије предвиђено одговарајућим законом, издата:
 - а) у периоду од 6. априла 1991. год. до ступања на снагу овог закона, на прописаном обрасцу и на основу тада важећих прописа, од стране надлежних органа, организација или других правних лица којима је повјерено вршење јавних овлаштења у Босни и Херцеговини, или
 - б) издату прије 6. априла 1992. год. од стране надлежних органа бивше Социјалистичке Федеративне Републике Југославије, или надлежних органа бивших социјалистичких република и аутономних покрајина.
5. Доказ о држављанству БиХ пружа се исправом или другим средством признатим као доказ о држављанству БиХ у одговарајућим законским актима
6. Под пребивалиштем сматра се општина или дистрикт у којем се појединац настани с намјером да тамо стално живи
7. Под пребивалиштем прије сукоба сматра се пребивалиште држављанина, утврђено раније важећим законима, које је расељено лице или избјеглица напустила након 30. априла 1991. године, без обзира да ли се то лице ојавило или је било ојављено из тог мјеста
8. Повратником се сматра БиХ избјеглица из иностранства или расељено лице које се већ вратило или се враћа у своје пребивалиште прије сукоба. Такво лице ће се сматрати повратником док не добије личну карту од органа у свом пребивалишту прије сукоба. Да би се сматрало повратником лице се не мора вратити на своју адресу становања прије сукоба
9. Под боравиштем сматра се општина или дистрикт у којем се грађанин настани с намјером да тамо привремено борави
10. Боравиштем расељеног лица сматра се општина или дистрикт у којем се расељено лице настани с намјером да тамо привремено борави.

Поглавље II - ОБРАЗАЦ ЛИЧНЕ КАРТЕ

Члан 6.

Од држављанина који подноси захтјев за издавање личне карте прикупљају се слиједећи подаци који се уносе у личну карту:

1. име (имена)
2. презиме
3. датум рођења
4. мјесто рођења
5. општину пребивалишта или боравишта за расељено лице
6. пол
7. јединствени матични број (ЈМБ)
8. фотографију
9. потпис
10. држављанство БиХ.

На личној карти се такође налазе серијски број исправе, датум издавања, рок важења, подаци које је могуће прочитати компјутерски те орган који је издао личну карту.

Држављанин мора дати податке о општини рођења, матичној држави, држављанству ентитета, поштанском броју, адреси, ентитету и кантону у којем је настањен, ако постоји. Међутим, ови подаци се неће налазити у личној карти.

Наслов на личној карти пише се на босанском, хрватском, српском, француском и енглеском језику. Текст на босанском, хрватском и српском језику пише се латиничним и ћириличним писмом, а појединачни подаци које у образац личне карте уноси надлежни орган уписују се само латиничним писмом.

На захтјев подносиоца захтјева за издавање личне карте, може се на личној карти уносити и назив ентитета.

Поглавље III - ИЗДАВАЊЕ ЛИЧНЕ КАРТЕ

Члан 7.

Издавање, поништавање и замјену личних карата у оквиру своје надлежности врши се у Федерацији БиХ код полицијске управе при кантоналном министарству унутрашњих послова, у Републици Српској код станице јавне безбједности при Министарству унутрашњих послова РС, у Брчко Дистрикту Босне и Херцеговине, код надлежног органа, који функционално јелује као државна институција.

Личну карту издаје надлежни орган према пребивалишту држављанина, изузев личних карата које се издају расељеним лицима у боравишту расељеног лица.

Надлежни органи ентитета поступају као другостепени органи у жалбеном поступку за одлуке надлежних органа за издавање, поништавање и замјену личних карата.

Странка незадовољна одлуком другостепеног органа може уложити жалбу Министарству цивилних послова и комуникација БиХ (у даљем тексту: МЦПК).

Члан 8.

Лична карта се издаје држављанину који је поднио захтјев за издавање личне карте или у чије име је захтјев поднио његов прописно овлаштени законски заступник на лични захтјев или на захтјев његовог законског заступника.

Лична карта се може издати и држављанину старијем од 15, а млађем од 18 година који има пребивалиште у БиХ на лични захтјев или на захтјев његовог родитеља или другог прописно овлаштеног законског заступника.

Личну карту држављанин мора да преузме лично.

Члан 9.

Ако држављанину није раније издата лична карта, дужан је да поднесе захтјев за издавање личне карте у року од 60 дана након што наврши 18 година живота или 60 дана након што се стално настани у БиХ, ако је навршио 18 година живота.

Држављанин који први пут поднесе захтјев за издавање личне карте, у захтјев за издавање личне карте подноси и доказ о држављанству БиХ и, ако се то тражи, двије фотографије одговарајуће величине које вјерно приказују лице подносиоца захтјева.

У свим другим случајевима и осим ако није другачије уређено овим законом, у захтјев за издавање личне карте држављанин подноси доказе о идентитету и држављанству БиХ и, ако се то тражи, двије фотографије одговарајуће величине које вјерно приказују лице подносиоца захтјева.

Члан 10.

Приликом сваког подношења захтјева за издавање личне карте према овом закону, држављанин у захтјеву мора навести тачне и истините податке.

Члан 11.

Надлежни орган је дужан да најкасније у року од 15 дана након подношења захтјева за издавање личне карте, изда личну карту подносиоцу захтјева ако утврди да подносилац има право на исту.

Надлежни орган ће подносиоцу захтјева одмах издати потврду о пријему захтјева за издавање личне карте.

Потврда о пријему захтјева служи као доказ да је држављанин поднио захтјев за издавање личне карте.

Члан 12.

За издавање личне карте не плаћа се такса.

Поглавље IV - ЗАМЈЕНА ЛИЧНЕ КАРТЕ

Члан 13.

Лична карта се мора замијенити:

1. ако је истекао рок њеног важења
2. у случају промјене пребивалишта (или промјене боравишта код расељених лица)
3. ако је дошло до промјене података који су о имаоцу личне карте наведени у личној карти
4. ако је податак у личној карти нетачан или погрешно уписан
5. ако је лична карта оштећена или из других разлога подаци нису читљиви у толикој мјери да лична карта не може служити својој намјени
6. када је изглед имаоца личне карте толико измијењен да више не одговара фотографији на личној карти.

Члан 14.

Држављанин који је у складу са претходним чланом дужан да замијени личну карту подноси надлежним органима захтјев за замјену личне карте, а у з захтјев за замјену личне карте, ако се то тражи, прилаже двије фотографије одговарајуће величине које вјерно приказују лице подносиоца захтјева.

Држављанин доказује свој идентитет и тачност података који се уписују у његову личну карту на основу раније издате личне карте, или, ако такве личне карте нема, доказом о идентитету и доказом о држављанству БиХ, уколико на другом мјесту у овом закону није другачије предвиђено.

Члан 15.

У околностима предвиђеним у члану 13. тачка 1. овог закона, ималац личне карте дужан је да поднесе захтјев за замјену личне карте најкасније до 15 дана прије датума истека важности садашње личне карте.

У околностима предвиђеним у члану 13. тач. 2. и 3. овог закона, ималац личне карте дужан је да поднесе захтјев за замјену личне карте у року од 60 дана од настанка разлога за њену замјену. Замјена личне карте расељеног лица или повратника под тачком 2. уређује се у поглављу VIII овог закона.

У околностима предвиђеним у члану 13. тач. 4. овог закона, ималац личне карте дужан је да поднесе захтјев за замјену личне карте у року од 60 дана од сазнања да је податак у личној карти нетачан или погрешно уписан.

Ако надлежни орган утврди да је потребно замијенити личну карту из разлога предвиђених у члану 13. тач. 5. и 6., одредиће рок у којем је ималац личне карте дужан да поднесе захтјев за замјену личне карте. Овај рок не може бити краћи од 15 дана од дана када је надлежни орган донио рјешење о замјени личне карте.

Ако ималац личне карте не поднесе захтјев за замјену личне карте у року предвиђеном у овом члану, садашња лична карта престаје да важи, изузимајући члан 15. став 1. Ако ималац личне

карте не поднесе захтјев за замјену личне карте у складу са чланом 15. став 1., лична карта престаје да важи од датума истека.

Члан 16.

Надлежни орган ће подносиоцу захтјева одмах издати потврду о пријему захтјева за замјену личне карте.

Потврда о пријему захтјева служи као доказ да је лице поднијело захтјев за замјену личне карте.

Надлежни орган је дужан да замијени личну карту одмах или најкасније у року од 15 дана након подношења захтјева за замјену личне карте, ако утврди да подносилац захтјева има право на такву замјену личне карте. Замијењена лична карта се поништава и враћа подносиоцу захтјева, ако он то затражи.

Поглавље V - РОК ВАЖЕЊА ЛИЧНЕ КАРТЕ

Члан 17.

Држављанину старијем од 18 година издаје се лична карта са роком важења од десет година.

Држављанину старијем од 15, а млађем од 18 година издаје се лична карта са роком важења од двије године.

Држављанину старијем од 60 година издаје се лична карта са роком важења - трајно.

Члан 18.

Ако, из разлога утврђених у Закону о путним исправама БиХ, надлежни суд или орган који је надлежан да уређује питање путних исправа према том закону забрањује издавање путних исправа држављанину, суд односно орган упућује одговарајући надлежни орган да забрани лицу кориштење личне карте за прелазак државне границе.

Надлежни орган доноси рјешење о забрани те у складу с тим и о том рјешењу обавјештава суд или орган који је захтијевао доношење забране. Ова забрана се уноси у личну карту на начин који прописује МЦПК.

Члан 19.

Надлежни суд или орган из става 1. претходног члана, без одлагања обавјештавају надлежни орган о престанку постојања разлога за забрану кориштења личне карте за прелазак државне границе.

По испуњењу услова утврђених у претходном ставу надлежни орган поништава забрану кориштења личне карте за прелазак државне границе.

Поглавље VI - ГУБИТАК ЛИЧНЕ КАРТЕ

Члан 20.

Држављанин који је изгубио личну карту или му је лична карта украдена, уништена или је на било који други начин остао без ње, дужан је да ту чињеницу без одлагања лично пријави најближој полицијској станици или надлежном органу. Полиција је дужна да о томе одмах

обавијести надлежни орган.

Држављанин који је према овом закону дужан посједовати личну карту, а који је изгубио личну карту током боравка у иностранству, дужан је обавијестити најближе Канцеларије дипломатско-конзуларних представништава БиХ у иностранству (у даљем тексту: ДКП) и поднијети захтјев за нову личну карту. ДКП обавјештава МЦПК о губитку, а у складу с тим, МЦПК о истом обавјештава надлежни орган који је лицу издао личну карту. Надлежни орган том лицу издаје нову личну карту путем МЦПК и ДКП-а.

У околностима из става 1. овог члана, надлежни орган издаје рјешење о поништењу личне карте.

Члан 21.

У случају да држављанин, у околностима наведеним у члану 20. став 1. овог закона више не посједује личну карту, дужан је да у року од 30 дана од дана пријављивања случаја полицији, поднесе захтјев за издавање нове личне карте. Уз захтјев се прилаже извјештај из полиције, доказ о идентитету, доказ о држављанству БиХ, и ако се то тражи, двије фотографије које вјерно приказују лице подносиоца захтјева.

Ако држављанин коме је на основу овог члана издата нова лична карта, накнадно дође у посјед раније личне карте, дужан је да ту личну карту одмах преда најближем надлежном органу.

Надлежни орган издаје личну карту подносиоцу захтјева најкасније у року од 15 дана од дана подношења захтјева за издавање личне карте, ако се установи да подносилац има право на личну карту.

Надлежни орган одмах издаје подносиоцу захтјева потврду о пријему захтјева за издавање личне карте.

Потврда о пријему захтјева служи као доказ да је лице поднијело захтјев за издавање личне карте.

Поглавље VII - ЕВИДЕНЦИЈА ЛИЧНИХ КАРТА

Члан 22.

У складу са Законом о централној евиденцији и размјени података, МЦПК води и одржава централну евиденцију путем електронске обраде података (у даљем тексту: централна евиденција) о издатим, замијењеним и поништеним личним картама.

Ентитетска министарства унутрашњих послова могу одржавати електронску евиденцију о личним картама које су издате, замијењене или поништене на подручју ентитета.

Надлежни орган води и одржава мјесну евиденцију путем електронске обраде података (у даљем тексту: мјесна евиденција) о личним картама које су у његовој јурисдикцији издате, замијењене и поништене.

Члан 23.

Централна, ентитетске и мјесне евиденције садрже сљедеће личне податке:

а) подаци садржани у члану 6. ст. 1. до 3.

б) све појединости о нестанку личне карте како је предвиђено у глави поглављу VI овог закона

ц) напомена о забрани кориштења личне карте за прелазак државне границе како је предвиђено у члану 18. овог закона.

Члан 24.

Надлежи орган је дужан да редовно доставља МЦПК податке из своје мјесне евиденције.

МЦПК може обезбиједити податке из централне евиденције надлежном органу како би исти извршавао своје дужности прописане Законом.

Члан 25.

Органи овлаштени за вођење и одржавање централне, ентитетских и мјесних евиденција у члану 22. могу прикупљати, обрађивати, похрањивати и користити личне податке из евиденције једино у сврху провођења овог закона, ако законом није другачије прописано.

Подаци из члана 23. овог закона бришу се при издавању нове личне карте или пет година након истека рока важења личне карте.

Изузетно од става 2. овог члана, напомена о забрани кориштења личне карте за прелазак државне границе како је предвиђено у члану 18. брише се након годину дана од престанка постојања разлога за уписивање те информације.

Члан 26.

Држављанин БиХ има право да буде обавијештен о томе да ли се његови лични подаци налазе у централној, ентитетској и мјесној евиденцији и има право да му се ти подаци саопште у јасној форми.

Ако се утврди да су такви подаци обрађени на незаконит или неправилан начин, држављанин о чијим се подацима ради има, право на одговарајућу исправку или брисање тих података. Таква исправка или брисање податка је за датог држављана бесплатна.

Држављанин о чијим се подацима ради има право да покрене управни спор у случају да наведени органи не поступе у складу са одредбама овог члана.

Члан 27.

МЦПК и надлежни органи обавезни су предузети довољне сигурносне мјере да би се осигурала заштита свих података из централне и мјесних евиденција и свих података пренесених на друге овлаштене органе, у складу са Законом о централној евиденцији и размјени података.

Поглавље VIII - ПОСЕБНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 28.

Лица на која се односе одредбе из ове главе су расељена лица и повратници.

Члан 29.

Расељеном лицу се издаје лична карта према боравишту.

Расељено лице подноси захтјев за издавање личне карте у року од 60 дана од дана привременог настајења.

Лична карта издата у боравишту расељеног лица важи двије године.

Члан 30.

Приликом сваког подношења захтјева за издавање личне карте по одредбама овог поглавља, расељено лице подноси захтјев за издавање личне карте и уз њега прилаже, ако се то тражи, доказ о идентитету и двије фотографије одговарајуће величине, које вјерно приказују лице подносиоца захтјева.

Члан 31.

Повратник у мјесто пребивалишта прије сукоба има право да замијени личну карту која је раније издата, на основу овог закона, у мјесту боравишта повратника, како је утврђено у овом поглављу, личном картом коју издаје надлежни орган у мјесту пребивалишта прије сукоба.

Члан 32.

Повратник који има право да замијени личну карту како је утврђено у овој глави, подноси захтјев за замјену личне карте у року од 60 дана од дана повратка у своје мјесто пребивалишта прије сукоба.

Приликом сваког подношења захтјева за замјену личне карте по одредбама овог поглавља, повратник подноси захтјев за замјену личне карте и уз њега прилаже, ако се то тражи, доказ о идентитету и двије фотографије одговарајуће величине које вјерно приказују лице подносиоца захтјева.

Ако не посједује личну карту издату у пријашњем мјесту пребивалишта, повратник подноси захтјев за издавање личне карте у складу са поглављем III овог закона.

Члан 33.

Ако ниједан документовани или други доказ, односно податак везан за подношење захтјева за издавање или замјену личне карте, према овој глави није на располагању, није доступан или се не може прибавити у разумном року, надлежни орган ће дозволити подносиоцу да тражени доказ или информацију пружи на други начин, укључујући и изјаве подносиоца захтјева или изјаве које дају друга лица у корист подносиоца захтјева.

Члан 34.

Расељено лице које добровољно одлучи да се стално настани у мјесту у којем није имало пребивалиште прије сукоба, има право да замијени личну карту раније издату према овом закону, како је утврђено у овој глави, личном картом коју издаје надлежни орган у његовом новом пребивалишту.

Поглавље IX - КАЗНЕНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 35.

Поступак из ове главе водиће се у складу са релевантним законима о прекршајима.

Члан 36.

Новчаном казном у износу од 200 КМ до 1.000 КМ казниће се одговорно лице у надлежном органу за прекршај ако:

1. одмах или најкасније у року од 15 дана од дана подношења захтјева за издавање личне карте не изда личну карту подносиоцу захтјева ако је утврђено да има право на личну карту, укључујући расељена лица која пријављују боравиште и повратнике у мјеста њиховог пребивалишта прије сукоба
2. не изда подносиоцу захтјева потврду о пријему захтјева у случају када није одмах издао личну карту подносиоцу захтјева
3. одмах или најкасније у року од 15 дана од дана подношења захтјева за замјену личне карте не замијени личну карту ако утврди да подносилац захтјева има право на замјену
4. прикупља, обрађује, чува, користи или преноси податке из своје евиденције противно чл. 25. и 26. овог закона
5. одмах или најкасније у року од 15 дана од дана подношења захтјева не обезбиједи личну карту издату у мјесту боравишта расељеног лица
6. одмах или најкасније у року од 15 дана од дана подношења захтјева не изда личну карту повратнику у мјесту његовог пребивалишта прије конфликта
7. не дозволи да се информација у сврху захтјева за издавање личне карте пружи другим средствима, укључујући и изјаве које даје подносилац или друга лица у корист подносиоца у складу са одредбама поглавља VIII овог закона.

Члан 37.

Новчаном казном од 10 КМ до 100 КМ казниће се за прекршај држављанин ако:

1. има више од једне личне карте издате на основу овог закона
2. не поднесе захтјев за издавање личне карте када је обавезан да тако поступи према поглављу III
3. свјесно достави нетачне и/или неистините податке приликом подношења захтјева за издавање личне карте
4. одмах не пријави нестанак личне карте
5. уступи своју личну карту другом лицу или користи туђу личну карту као своју
6. користи личну карту другог лица у сврху прибављања било какве користи или права.

Поглавље X - ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 38.

Када се испуне сви неопходни услови за отпочињање процеса за издавање личне карте, министар Министарства цивилних послова и комуникација у ту сврху доноси одговарајући акт.

Члан 39.

Ако је лична карта прибављена помоћу преваре, лажним информацијама или прикривањем било које битне чињенице која се односи на подносиоца захтјева, таква лична карта се одузима и поништава.

Члан 40.

Надзор над провођењем овог закона врши МЦПК тако што:

- а) контролише законитост управних аката и радњи надлежних органа
- б) предлаже, односно покреће поступак оцјене законитости управних аката надлежних органа у складу са законом
- ц) налаже надлежном органу извршење овим законом одређених обавеза
- д) доноси упутства и инструкције ради јединственог поступања надлежних органа.

У року од 90 дана од дана објављивања овог закона у “ Службеном гласнику БиХ“ , МЦПК доноси прописе о:

- а) заједничком обрасцу захтјева за издавање личне карте и за замјену личне карте
- б) појединостима везаним за образац личне карте и подацима садржаним у личној карти
- ц) правилник о цијени личне карте
- д) правилник о надзору над провођењем овог закона
- е) подзаконски акт о напомени која се уписује у личну карту којом се наводи да је кориштење личне карте забрањено за прелазак државне границе
- ф) свим другим питањима неопходним за провођење овог закона.

Члан 41.

Даном издавања рјешења МЦПК-а из члана 38. става 1., престају да важе закони и прописи, којима су се до тада регулисала питања везана за личну карту држављана и који су се примјењивали у БиХ.

Члан 42.

Овај закон ступа на снагу 30 дана од дана објављивања у “ Службеном гласнику БиХ“ , а објавиће се и у службеним гласилима ентитета и Брчко Дистрикта Босне и Херцеговине.

ПС БиХ број 70/01 20. октобра 2001.године Сарајево

Предсједавајући Дома народа Парламентарне скупштине БиХ Сејфудин Токић, с. р.

Председавајући Представничког дома Парламентарне скупштине БиХ др. Жељко Мирјанић,
с. р.